

§ 4.

For at kunne opnaa saadan fast Ansættelse som Sekretær eller i højere Stilling i Centraladministrationen, hvis Opnaaelse er betinget af fuldstændig juridisk Eksamen, skal den, der efter 1. Juli 1927 har underkastet sig denne Eksamen, i mindst eet Aar have gjort Tjeneste som Fuldmægtig paa Dommer-, Politi-, Ams- eller Sagførerkontor eller i anden Stilling, der skønnes at have lignende Betydning for den paagældendes Ansættelse i vedkommende Ministerium. Denne Tjeneste maa ikke udføres samtidig med Tjeneste i Centraladministrationen.

Ved Ansættelse i Centraladministrationen skal indtil 3 Aar af Tjenesten paa et af de i 1ste Stykke nævnte Embedskontorer kunne medregnes ved Beregningen af den paagældendes Tjenestealder.

§ 5.

Fra det Tidspunkt, da Statsansættelsen af Dommerfuldmægtige er gennemført, bemyndiges Justitsministeren til at fastsætte Regler og faste Takster for visse juridiske Forretninger, som Dommerkontorerne skal være forpligtet til at udføre som Retshjælp for Publikum. Udbyttet heraf tilfalder Statskassen.

§ 6.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under Forhandlingerne i Rigsdagen angaaende Forslag til Lov om Rettens Pleje blev der gentagne Gange rejst Spørgsmaal om Forbud mod, at Fuldmægtige hos Dommere udenfor København maatte drive private juridiske Forretninger. Foranlediget heraf fremsatte Justitsministeren i Rigsdagssamlingen 1908—09 i Landstinget „Forslag til Lønningslov for Fuldmægtige hos Underrettsdommere og Retsskivere udenfor København“, jfr. Rigsdagstidende 1908—09 Tillæg A., Sp. 3929—40, i hvilket Forslag der i § 4 var indføjet en saalydende Bestemmelse: „Ingen efter Dagen for denne Lovs Forelæggelse for Rigsdagen autoriseret Fuldmægtig hos en Underretsdommer udenfor København maa fremtidig for Betaling udføre private juridiske Forretninger; det være sig i eller udenfor Kontortiden. Ej heller maa slige Forretninger fremtidig udføres af nogen tidligere autoriseret Fuldmægtig; der ikke indtil denne Lovs Forelæggelse har drevet saadant Erhverv“.

Med Hensyn til de alt privatiserende Fuldmægtige blev der foreslaaet visse Overgangsbestemmelser, saaledes at absolut Forbud for alle Fuldmægtige mod Udførelsen af private juridiske Forretninger skulde gælde fra 1. April 1920.

Dette Forslag blev efter 1ste Behandling i Landstinget, jfr. Landstingstidende 1908—09 Sp. 573—76 og 862—72, henvist til et Udvalg, der dog ikke naaede at afgive Betænkning inden Rigsdagssamlingens Slutning. I Rigsdagssamlingen 1913—14 blev der af et Mindretal af et i Landsringet nedsat Udvalg til Behandling af Forslag til Lønningslov for forskellige af de i Lov om Rettens Pleje omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd foreslaaet optaget heri nogle Bestemmelser, der svarede til det nævnte Lovforslag af 1909, men Forslaget blev forkastet, væsentlig af økonomiske Grunde, jfr. nærmere Landstingets Betænkninger Rigsdagstidende Tillæg B. 1913—14 Sp. 2816 og 2843—48, Lands-